

Gevalletje maandag

Renee en Nania slenterden over het bevlekte beton langs de andere auto's met stukken. De garage was groot en modern, maar niet ingericht op gezelligheid. Buiten was het echter koud en de showroom van de dealer in tweedehands auto's lag in een ander gebouw.

- Ik heb zo vaak stukken gehad, zei Renee, in het begin. Maar nu gaat het al langer dan een half jaar goed.

Nania keek om naar haar lila Volkswagen Beetle. De monteur zou zo komen, had de juffrouw aan de balie gezegd. Hij was maar even weg.

- Zoiets moet altijd in het weekend gebeuren, mokte ze. Als de monteur mijn cabrio niet kan maken, ben ik hem het hele weekend kwijt.

- Vervelend is het wel, beaamde Renee. Toevallig ging mijn auto ook een keer op zaterdag stuk.

- Een Beetle is toch een goede auto? vroeg Nania.

- Je moet er gewoon geluk mee hebben. Dat hij nu al stuk is, zegt niets.

- Waarom heb jij een Saab cabrio?

- Omdat ik vertrouwen heb in het merk.

- Volkswagen, is dat ook Duits?

- Ehhh... Saab is geen Duits merk, zei Renee.

- O, dat dacht ik.

Nania haastte zich opeens naar haar auto. Een monteur stond naar de achterkant van de Beetle te kijken.

- Hallo! riep ze. Meneer...

De monteur keek met een lauwe blik opzij. Er waren sinds vrijdag teveel auto's met stukken afgeleverd. Hij zou een paar klanten af moeten schepen, zoals gewoonlijk. Die zijn maandag als eerste aan de beurt. Dat horen ze nu eenmaal graag.

- Ik ben blij dat u terug bent, zei Nania, die een beetje hijgde. Hij maakt een raar geluid en ik ben bang dat het de motor is. Denkt u, dat u hem vandaag kunt maken?

De monteur trok zijn wenkbrauwen op. Hij keek nog eens naar de Beetle.

- De motor... Nee, dan kunnen we hem beter maandag uit elkaar halen.

- Ha nee, klaagde Nania. Ik heb hem morgen nodig. Kunt u echt niets doen?

Inmiddels was Renee bij de Beetle gearriveerd.

- Als u nou eerst eens naar het geluid luistert, stelde Renee voor. Volgens mij is het namelijk niet de motor.

De monteur knikte gelaten. Hij kende het type vrouw. Al wat ouder, ervaring met auto's en verrekte eigenwijs.

- Als het moet, zei hij. Start 'm maar.

Nania stapte vlug in. Ze riep:

- Moet ik gas geven?

- Nee, zei de monteur.

- Watte?

- Nee! riep Renee.

- Moet ik hem niet starten?

- Jawel, zei Renee, maar nog geen gas geven.

- Oké, dan start ik hem, zei Nania.

De motor sloeg meteen aan. Nauwelijks geïnteresseerd luisterde de monteur, die nog steeds achter de Beetle stond, naar het geluid.

- Ik hoor niks vreemds, zei hij na vijf seconden.

- Ik ook niet, zei Renee. Je hoort dat geluid alleen als je op de weg zit. Zet je 'm aan de kant, dan is het meteen weer weg, ook al geef je flink gas.

- O ja?

- Daarom is het volgens mij niet de motor.

- Dat zou kunnen.

Nania stak haar hoofd uit de auto.

- Zal ik nu gas geven? vroeg ze.

- Doe maar, zei de monteur.

- Ja, Renee? vroeg ze.

Renee glimlachte en knikte. Maar de motor wist geen raar geluid te produceren.

- Zet hem maar af, zei de monteur.

- Zet hem maar af! riep Renee.

- Watte?

- Zet maar af!

Toen de motor zweeg, stapte Nania uit. Ze ging bij Renee staan, keek naar de monteur, die langzaam over zijn kin wreef, en vroeg:

- Weet u het al?

Verslagen hief de monteur een hand en zei:

- We zullen hem aan de computer moeten hangen. Maandag is de specialist er weer. Die vindt het wel.

- Kunt u hem dan niet aansluiten op de computer? vroeg Nania. Of mag u dat niet?

- Jawel, zei hij, jawel. Het is alleen mijn specialisme niet. We zullen tot maandag moeten wachten.

Dan komt de echte specialist.

Renee trok verveeld een mondhoek op. Ze haalde haar nieuwe mobiele telefoon uit haar schoudertas.

- Wie ga je bellen? vroeg Nania. Een andere garage? Is dat een nieuwe?

- Ik ga even het net op. Ja, eergisteren gekocht. Het is een iPhone.

- 't'Is jammer, zei de monteur. Ik had hem graag voor u gemaakt, maar als hij alleen onder het rijden een raar geluid maakt, moet hij toch echt aan de computer.

- U mag er wel een stukje mee rijden, bood Nania aan.

- Dat heeft geen zin. Ik kan niet tegelijkertijd rijden en onder de motorkap kijken.

- Dat doet u nu ook niet, zei Renee, terwijl ze toetsen in bleef drukken.

Haar opmerking verbaasde hem niets.

- Maar, zei hij, u bent maandag wel als eerste aan de beurt. Ik schrijf meteen een reparatiebon. Een ogenblikje.

De monteur liep naar een klein kantoor, waar hij een pen zocht en een blok met voorgedrukte bonnen.

Gevalletje maandag, zong hij zachtjes, gevalletje maandag... En jullie kunnen m'n rug op.

Even later steunde hij met het bonnenboek op de achterkant van de cabrio.

- Eens kijken... Uw naam is?

- Momentje, zei Renee.

Nania beet op haar onderlip. Ze wilde op maandag wel als eerste aan de beurt zijn.

- Wat is er? vroeg ze aan Renee. Die meneer wil de bon invullen.

- Ja, zei de monteur. De reparaties worden op volgorde afgehandeld. Als u nou niet te lang wacht, bent u maandag de eerste.

- Bent u de enige monteur die vandaag dienst heeft? vroeg Renee.

- Op het moment wel.

- Dan hoeven we ons niet te haasten... Ik geloof dat ik het al heb. Er zit toch een gastank in de Beetle?

- Hij is omgebouwd, ja.

- Ik vind dat wel een beetje eng, zei Nania, een gastank. Zou hij kunnen ontploffen, omdat hij zo'n raar geluid maakt?

- Nee, zei Renee en ze deed haar mobiel terug in haar tas. Het is mogelijk dat de gasslang de wielkast raakt, zeker als je over een slecht wegdek rijdt.

Met een onbewogen blik staarde Renee de monteur aan. Die zuchtte.

- Goed, zei hij, ik kijk of de slang goed zit. Maar als het dat niet is, maak ik meteen de bon. Ik heb nog meer te doen en ik kan anders niet garanderen, dat u maandag de eerste bent.

- O, heel graag, zei Nania. Als u hem kunt maken, bent u mijn held.

- Mijn held, zei Renee met een smalende glimlach. Ze zat naast Nania, die met haar typische digitale

rijstijl de cabrio het centrum in stuurde.

- Ik was een beetje de kluts kwijt door dat gedoe. Anders had ik wel meteen met hem geflirt.
- Hij had er gewoon geen zin in. En maandag was je echt niet als eerste aan de beurt. Dat was dus een smoes.
- Zou het? Wel handig, als je zoveel verstand hebt van auto's.
- Bedoel je mij? vroeg Renee.
- Jij wist dat het de gas slang was. Nu hoef ik er dinsdag alleen maar even langs, zodat ze er een andere slang op kunnen zetten. Ik ben hem tenminste niet het hele weekend kwijt, dankzij jou.
- Welnee, ik heb geen verstand van auto's.
- Niet?
- Ik ben gewoon gewend om het net te gebruiken.
- Je bedoelt internet?
- Ja. Toen het mij duidelijk werd dat die monteur je auto niet wilde nakijken, ben ik gaan zoeken op het net. In een forum voor bezitters van een Beetle vroeg iemand om een advies. Ze had last van een raar geluid onder het rijden. Een man reageerde met de opmerking dat het de gas slang zou kunnen zijn. Zijn vrouw had namelijk met haar Beetle hetzelfde probleem gehad.
- Leuk! Zo heb je niet eens een monteur nodig.
- Er is veel kennis beschikbaar dankzij het net, als je maar weet waar en hoe te zoeken.
- Je hebt trouwens wel een bijzonder beroep. Hoeveel vrouwelijke programmeurs zijn er eigenlijk?
- Er komen er steeds meer bij.
- O ja? zei Nania verbaasd.
- Zo raar is dat niet, zei Renee. Het is schoon werk, je zit lekker binnen, je hoeft niet zwaar te tillen...
- Ja, dat is wel zo. Zou ik het kunnen leren, denk je? Of moet je dan goed zijn in wiskunde?
- Nee, niet echt. Een beetje wiskunde is wel handig.
- Dat ken ik wel, ik heb de HAVO gedaan. Verdient het goed?
- Redelijk.
- Ik verdien veel geld, zei Nania, maar soms ben ik het wel zat.
- Dat kan ik me voorstellen.
- De laatste tijd werk ik alleen nog maar op bestelling, via een bureautje voor welgestelde mannen die een avondje uit willen. Dat zijn me toch een stel zeikerds...
- Als je wilt, kan ik je wel het een en ander laten zien.
- Een proefles, bedoel je?
- Nou, zei Renee, een proefles... Meer een kennismaking.
- O, leuk. Wanneer doen we dat? Vanavond?
- Vanavond heb ik geen tijd. Ik wil even bij Lynn gaan kijken en morgen moet ik naar mijn moeder. Nee, ik dacht meer aan maandag.
- Ja, lachte Nania, die ken ik. Maandag ben ik zeker de eerste?
- Absoluut, zei Renee. Maandag ga jij aan de computer.